

Ændringsforslag nr. 8 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1973.

(Andre selvstændige forslag nr. XVI. Fremsat 31/10 74 i betænkning fra retsudvalget).

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Gudme (RV):

Når jeg tager ordet i anledning af denne sag, som i almindelighed plejer at være en sag, der ikke giver anledning til drøftelse, er det som ordfører for flertallet, nemlig alle de i retsudvalget repræsenterede partier bortset fra fremskridtspartiet. Vi oplever jo nemlig i år det samme, som vi oplevede i fjor, at fremskridtspartiet finder anledning til at kritisere ombudsmandsinstitutionen og denne gang giver udtryk for det i en betænkning, hvor man indstiller beretningen for året 1973 til forkastelse eller i hvert fald siger, at man ikke vil medvirke til forslaget om at godkende den som følge af, som det lyder i indstillingen fra mindretallet, at ombudsmandsinstitutionen virker utilfredsstillende ved at producere små resultater for mange skatteyderpenge.

Jeg vil gerne sige, at flertallet i retsudvalget slet ikke deler denne opfattelse, og vi er

kede af, at fremskridtspartiet tilsyneladende vil benytte den årlige forelæggelse af ombudsmandens beretning til denne, jeg synes næsten som en tvangstanke prægede demonstration mod ombudsmandsinstitutionen. Vi har den opfattelse, at ombudsmandsinstitutionen, som vi nu har kendt den gennem godt 20 år, har virket efter sin hensigt, sådan som hensigten var ved grundlovsændringen 1953, og vi synes, det er meningsløst at sige, at det er små resultater for mange skatteyderpenge. Sammenlignet med resultaterne kunne der tværtimod være grund til at sige, at det er gode resultater for relativt små skatteyderpenge. Vi synes da i særlig grad, når man ser, hvordan ombudsmanden den ene gang efter den anden i den seneste tid har været oppe i tidens debat ved egne initiativer, ved hurtige initiativer, når det drejede sig om henvendelse fra borgerne, og mange gange ved en frygtløs og kritisk indstilling over for ministerierne og over for administrationen — vi synes, at ombudsmanden og hans forgænger forud for ham på fortræffelig måde har vist sin beretigelse.

Derfor vil retsudvalgets flertal, og jeg forventer også tingets flertal, når der skal stemmes på fredag om denne sag, gerne ganske klart tage afstand fra den demonstration, som fremskridtspartiet lægger op til. Vi har en god ombudsmand, og vi har en god institution i ombudsmandsinstitutionen.

Gerstrøm (FP):

I det sidste par tiår har det offentlige apparat gennemlevet en voldsom ekspansion, og hermed har embedsmænd og andre fået en meget betydelig, ofte diktatorisk magt over borgernes forhold. Det er næsten på forhånd givet, at den herskende klasse vil begå en del mere eller mindre grove fejl, overgreb, lovovertrædelser, måske endda forbrydelser, der skader det offentlige eller den enkelte borger. Men de herskende er velbeskyttede imod, at dette kan få konsekvenser for dem, og et af beskyttelsesmidlerne er ombudsmanden; for de vrede borgere, der er begået et overgreb imod, bliver henvist til ombudsmanden, for at de kan blive pacificeret. Deres sager bliver indhyllet i formalia, og særlig hvis der er sprængstof i dem, der kan true specielt højtstående embedsmænd,